

★ *DAN VEČNEGA ŽIVLJENJA – VSI SVETI, VERNE DUŠE*

Žena, ki je negovala bolnico na domu, je obzirno je omenila, da bi bilo dobro, da se spravi z Bogom. Bolnica pa jo je ostro zavrnila: »Če bi bil Bog, potem ne bi bila tu in tako trpela!« Po tem dogodku ji je žena dan za dnem stregla z veliko pozornostjo in ljubeznijo, dokler ji nekega dne bolnica ni rekla: »Dobrota, ki mi jo izkazuje, ne more biti izgubljena.«

Naš Bog je Bog ljubezni, zato »ni Bog mrtvih, ampak živih« (Lk 20,38). Kjer je na delu Bog in njegova ljubezen, tam je nesmrtnost, tam je življenje. Bog pokaže svoj pravi obraz prav v vstajenju.

Ljudje, ki so verovali v večno življenje, so v svojem življenju naredili velike stvari. Pravijo, da danes številni ljudje ne verujejo v vstajenje in večno življenje. Ali ni morda to tudi zato, ker jim ni nihče pokazal, da ljubezen, ki je združena s Kristusovo, ne more umreti?

Na vse svete (1. novembra) in na dan spomina vseh vernih rajnih (2. novembra) molimo za pokojne, ki še niso pri Bogu, ampak se očiščujejo v vicah. To so duše, ki so umrle v Božji milosti, vendar še niso zadostile za grehe, ki so jih v življenju storile, ali pa jih teži krivda malih grehov.

»Moja duša naj bo s svetniki
- to pomeni: verjamem
tistim, ki so svoje besede
potrjevali s svetim
življenjem.«

sv. Janez Henrik Newman

Ali je nekdo od naših bližnjih v vicah in koliko časa bo tam ostal, ne moremo vedeti, zato smo poklicani, da molimo zanje. Poleg **molitve** (še posebej rožnega venca) Cerkev priporoča tudi **dajanje miloščine, odpustke in dobra dela** v korist duš v vicah, ki si same ne morejo več pomagati, lahko pa jim v nebesa pomagamo mi.

V zadnjih desetletjih smo kristjani začeli pozabljati, da nebesa niso samoumevna. Na zemlji ne moremo početi česar koli in se zanašati na Božje usmiljenje, ki nas,